

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloletú P.**, nar. X. a **maloletú S.**, nar. X., obidve bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ú., deti rodičov Ing. D., bývajúcej v B., a Ing. P., bývajúceho v B., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. D., advokátom v B., **o zrušenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 27 P 371/2008, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2012 sp. zn. 11 CoP 36/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie otca **o d m i e t a**.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 19. októbra 2011 č.k. 27 P 371/2008-41 zamietol návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva z dôvodu, že výška výživného bola určená v súlade s ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine a spätné zníženie takto určeného výživného by bolo neprípustnou reparáciou právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. októbra 2012 sp. zn. 11 CoP 36/2012 na odvolanie otca rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, keď dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Uviedol, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie bez zákonných náležitostí (§ 241 ods. 1 O.s.p.) otec, navrhol zrušiť rozhodnutia oboch súdov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Matka maloletých detí, ani kolízny opatrovník sa k dovolaniu otca nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal včasnosť podania opravného prostriedku a dospel k záveru, že dovolanie otca bolo podané oneskorene. Vzhľadom k tejto skutočnosti dovolací súd nedostatok spočívajúci v chýbajúcich zákonných náležitostiach dovolania už neodstraňoval a v ďalšom na ne neprihliadal.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania dovolací súd vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal zreteľ na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2012 sp. zn. 11 CoP 36/2012 bolo dovolateľovi doručované poštou. Ako vyplýva z doručeníek o prevzatí zásielok (obsahujúcich dotknutý rozsudok odvolacieho súdu) pripojených k č.l. 66 spisu, dovolateľ prevzal zásielku 5. novembra 2012, matka 16. októbra 2012 a kolízny opatrovník maloletých detí prevzal zásielku súdu 12. októbra 2012.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.) 5. novembra 2012. Zákom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania v zmysle hore citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p. skončila otcovi 5. decembra 2012 (streda).

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Účastník občianskeho súdneho procesu môže každé podanie, včítane dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, urobiť elektronickými prostriedkami. K tomu, aby na takouto formou urobené podanie súd prihliadol, zákon vyžaduje doplniť ho písomne alebo ústne do zápisnice v lehote najneskôr do troch dní. Pre nedodržanie trojdňovej lehoty zákon stanovuje sankciu, podľa ktorej na neskôr doplnené elektronické podanie alebo na také, ktoré nebolo vôbec doplnené, súd neprihliada (ako keby podanie nebolo vôbec urobené).

Z obsahu spisu vyplýva, že otec podal prostredníctvom elektronickej pošty datovanej 5. decembra 2012 o 21.50 hod. (t.j. posledný deň na podanie dovolania) dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu. Vzhľadom k tomu, že išlo o podanie obsahujúce návrh vo veci samej (dovolanie je návrhom na začatie dovolacieho konania), bolo nevyhnutné ho najneskôr do troch dní (teda najneskôr do 8. decembra 2012) písomne alebo ústne do zápisnice doplniť (§ 243c a § 42 ods. 1 O.s.p.).

Písomné podanie dovolania (č.l. 69) však bolo podané na súd osobne (podľa pripojenej prezenčnej pečiatky súdu) až 10. decembra 2012. K elektronickému podaniu (dovolaniu) otca preto dovolací súd nesmel prihliadať (§ 243c a § 42 ods. 1 veta štvrtá O.s.p.). Pre posúdenie včasnosti dovolania bolo za tejto situácie rozhodujúce, kedy dovolanie, urobené písomne, bolo podané na súde. Keďže sa tak stalo podľa vyššie uvedených údajov až po márnom uplynutí zákonnej jednomesačnej lehoty, bolo podané zjavne oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie otca odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

So zreteľom na dôvod, pre ktorý bolo potrebné dovolanie odmietnuť, nezaoberal sa dovolací súd dovolacími námietkami a návrhmi dovolateľa, ani ostatnými náležitosťami podaného dovolania.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keď konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. marca 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová